Vrijdag, 19 Maart 1943 — DAGBLAD — 60ste Jaargang, No. 8855

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

U. S. A.-troepen bezetten El Guettar.

Slecht weer belemmert operaties in Tunis.

Frans Guyana komt onder Giraud.

Nieuwe leen-pacht overeenkomst tussen V. S. en Mexico.

OPROEP AAN HET FRANSE VOLK.

De radio van Algiers deed een oproep aan het volk van Frankrijk om weerstand te bieden aan de Duitsers. Voorts beloofde de radio, dat „de Verenigde Landen spoedig zullen komen en U bevrijden".

„Vrienden, hebt geduld", aldus spoorde de radio aan. „De Verenigde Landen hebben U nooit bedrogen. Zij zeggen, dat Gij spoedig bevrijd zult zijn. Biedt weerstand. Organiseert U in het geheim. De Franse Republiek en de Geallieerde democratieën zullen U 'le jour de gloire' spoedig brengen, werkelijk spoedig." (Londen, (AP) 18.3).

FRANS GUYANA AAN DE ZIJDE VAN GIRAUD?

De radio van Algiers zeide, dat Frans Guyana zich heeft gesteld aan de zijde van Generaal Giraud, volgens een telegram, dat van den Gouverneur van die kolonie in Zuid-Amerika ontvangen werd (Londen, (AP) 18.3).

AANVAL VAN NOORDAMERIKAANSE 5e LEGER IN TUNIS.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Nood-Afrika:

Luitenant Generaal George S. Patton, de 57-jarige offensief-gezinde Noordamerikaanse Commandant der pantserstrijdkrachten, die Rommel graag persoonlijk wil ontmoeten in een tankduel, zoals de Ridders van de Middeleeuwen elkaar bestreden, nam het commando op zich van de Noordamerikaanse strijdkrachten in het Zuiden van Tunis.

Generaal Eisenhower verving Generaal-Majoor Lloyd R. Fredendall om samen te werken met Patton, die onder zijn manschappen bekend staat als „blood and guts".

Patton, die het bevel voerde over de Noordamerikaanse strijdkrachten, welke in Marokko landdden, is de eerste man, die in Wereldoorlog I het bevel voerde over een Noordamerikaans tankcorps. Zijn orders op de dag vóór de landing in Marokko, luidden: „Wij zullen aanvallen en aanvallen tot wij uitgeput zijn en dan weer aanvallen".

Patton won het Onderscheidings Dienstkruis in Wereldoorlog I voor dapperheid in tankgevechten. Hij was adjudant van Generaal Pershing, zowel bij de expeditie tegen Pancho Villa in Mexico als in Wereldoorlog I. Dertig jaar lang bestudeerde hij de tankoorlog. Hem werd de taak toevertrouwd om de Noordamerikaanse pantserstrijdkrachten te oefenen in de woestijn van Californië, voor de gevechten in Afrika.

Patton is van mening, dat men zijn mannen persoonlijk in de strijd moet leiden. Hij houdt altijd twee tanks tot zijn beschikking voor persoonlijk gebruik.

Hij is heftig en dikwijls profaan; had een omstuimige loopbaan in het leger, doch de mannen van zijn tankdivisies verafgoden hem. Hij is bekend om zijn bloeddorstige redevoeringen en houdt ervan over zichzelf te spreken als „een wrede, losbandige huurling".

Volgens de laatste berichten drongen de Noordamerikaanse strijdkrachten voort naar El Guettar.

In het Noorden van Tunis deden de Duitsers een kleine, plaatselijke aanval, waarbij zij enig terrein wonnen. Zij werden echter teruggeworpen door Britse tegenaanvallen en de gevechten hebben er nog voortgang.

Er zijn weinig berichten over de gevechten aan de Mareth-linie, doch het scheen, dat Rommel zich thans gesteld zag tegen twee der kranigste Noordamerikaanse Generaals en het Britse achtse leger, dat hem thans bestookt.

Noordamerikaanse Mitchells, die bij de dageraad opstegen, vormden met bommen een gordijnvuur op de astroepen en Pattons pantser- en infanterie-strijdkrachten stormden vooruit ten Zuiden van Ferina.

De bommen veroorzaakten grote branden, en haast bij de eerste aanval vingen de Duitsers en Italianen met de terugtocht aan en lieten zij vele mijnen en vallen achter in het gebied.

De bommenwerpers werden gevolgd door voortdurende vluchten van laagvliegende Spitfires en Airacobra's, die de colonnes van de as beschoten met kanon- en machinegeweervuur. Men deed hierbij een vrachtauto ontploffen alsmede een tankwagen vol gasoline. De Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen, die in slecht weer vlogen, ondervonden weinig weerstand. Spitfires, die in het Noorden opereerden om steun te bieden aan de aanvallende Britse troepen, schoten een Fockewulf 190 neer.

Boven de Westelijke woestijn hinderden zandstormen en laaghangende wolken de lucht-operaties, doch een ME109 werd tijdens de dag vernietigd en andere werden beschadigd. Er werd geen officieel commentaar geleverd op de berichten van de Duitse radio, volgens welke Montgomery's leger het offensief geopend had (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 18.3).

FRANS COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

Het Franse communiqué van Noord-Afrika meldde artillerie- en patrouille-activiteiten in de Ousseltia-vallei waar enkele gevangenen gemaakt werden. Voorts werd gezegd:

„Gisteren bereikten onze troepen, die aanvallen ten Zuiden van Gafsa, hun doel op dezelfde tijd, dat de Noordamerikaanse troepen de stad Gafsa bezetten." (Algiers, (AP) 18.3).

FRANSEN HOUDEN HET NOG UIT IN HAUTE SAVOIE.

De „Tribune de Génève" zeide, dat volgens onbevestigde berichten plakkaten in Haute Savoie werden aangeplakt door de bezetters. Hierin wordt gewaarschuwd, dat ingeval van een Geallieerde landing voor het vormen van een tweede front, alle weerbare mannen naar concentratiekampen zullen worden gebracht en onder bewaking worden gesteld van de bezettingstroepen. Anders is er geen bericht uit het gebied van Haute Savoie, waar een groot percentage van de opstandige Fransen het nog uithoudt in de heuvels (Bern, (AP) 18.3).

AANVAL OP EEN VIJANDELIJK CONVOOI.

Een communiqué, dat door het Hoofdkwartier op Malta werd uitgegeven, zeide, dat torpedo-bommenwerpers van de Royal Airforce van bases op Malta uit een convooi aanvielen, dat hevig geëscorteerd werd door Duitse gevechtsvliegtuigen nabij de Zuidoostelijke kust van Italië. Op zijn minst drie torpedotreffers werden hierbij geplaatst op „een zeer grote tanker".

In luchtgevechten boven het convooi vernietigden gevechtsvliegtuigen van de Royal Airforce, die de torpedobommenwerpers escorteerden, 2 vijandelijke vliegtuigen. Waarschijnlijk vernielden en beschadigden zij nog verschillende andere.

Des nachts bevonden gevechtsvliegtuigen en andere toestellen zich boven Sicilië en de 'teen' van Italië. Uitgebreide aanvallen werden gedaan op de vijandelijke spoorwegverbindingen. 7 Locomotieven werden vernietigd of ernstig beschadigd. Een schip van 2000 ton werd met kanonvuur aangevallen (Valetta, (AP) 18.3).

NIEUWE LEEN-PACHT OVEREENKOMST TUSSEN DE V.S. EN MEXICO.

Officieel wordt medegedeeld, dat de Mexicaanse Ambassadeur Francisco Castillo Nájera en de Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull een nieuwe leen- en pachtovereenkomst hebben getekend.

De inhoud van het verdrag is geheim. Het overdekt evenwel het vorige verdrag tussen Mexico en de Verenigde Staten, dat op 27 Maart van het vorig jaar getekend werd (Washington, (AP) 18.3).

Het nieuws van vandaag.

Een stromende regen doordrenkte het Centrale Tunische front, terwijl de strijdkrachten van Generaal George S. Patton de winsten rond Gafsa opmaakten en verder naar het Oosten drongen waarbij zij El Guettar bezetten. Deze plaats ligt op 20 kilometer ten Zuid-Oosten van Gafsa en ongeveer 65 kilometer van Gabès, de Tunische kuststad. Van het achtste leger worden officieel nog slechts patrouille-activiteiten gemeld en enkele plaatselijke verbeteringen van de posities. Alzo schijnt Montgomery nog niet de grote aanval geopend te hebben, gelijk de radio van Berlijn beweerde (blz. 1).

In Rusland oefenen de Duitsers een ontzaggelijke druk in de Chuguev-sector. Op één plaats weken de Russen hier enigszins voor de Duitsers. Chuguev ligt op 35 kilometer ten Zuid-Oosten van Charkov, maar men gelooft, dat de Russische linie op slechts 25 kilometer ten Oosten van Charkov loopt. Meer naar het Noorden wordt nog steeds voortgang gemaakt door het Rode leger (blz. 3).

Britse bommenwerpers deden gisteren een aanval op Maassluis nabij Rotterdam. Later in de namiddag vlogen Vliegende Forten en Liberators van het 8ste Noordamerikaanse luchtcorps naar Duitsland, waar de duikbotenwerven te Vegesack nabij Bremen gebombardeerd werden. De U.S.A.-bommenwerpers waren niet geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen en moesten verwoed vechten om zich de Duitse jagers van het lijf te houden. Er werden dan ook vele Duitsers neergeschoten en de Noordamerikanen waanden zich soms in een schiettent (blz. 3).

Frans Guyana, zo meldde een nog niet officieel bevestigd bericht uit Algiers, heeft zich bij Giraud aangesloten.

Admiraal Robert zwaaide de scepter over de Franse gebieden in West-Indië en blijkbaar heeft Frans Guyana zich dus van hem los gescheurd.

Op 29 September 1942 maakte de Vichy-Regering bekend, dat men een systeem van Raden voor het bestuur van de Franse gebieden op het Westelijk Halfrond had ingesteld. Frans Guyana, Martinique en Guadeloupe vielen onder deze Raden, waarvan de leden door Vichy benoemd werden. Op 23 November maakte Cordell Hull bekend, dat een overeenkomst gesloten was met Admiraal Georges Robert, den Hogen Commissaris van Martinique. Als gevolg daarvan achtte de Noordamerikaanse Regering de bezetting van Frans Guyana, Martinique en Guadeloupe niet noodzakelijk.

Maar sindsdien verklaarde Onder-Staatssecretaris Sumner Welles op 8 Maart jl., dat voedselverschepingen naar Martinique waren stopgezet, waardoor werd te kennen gegeven, dat de houding van Robert de U.S.A.-Regering niet beviel.

Een artikel hiernevens bespreekt de huidige situatie.

Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Arnold F. Diepen, Bisschop van Den Bosch, is blijkens ontvangen bericht overleden.

Een levensbeschrijving van den overleden kerkvorst, alsmede van Zijn opvolger, staan op de voorpagina.

Mgr. Diepen †

IN MEMORIAM.

Met het verscheiden van den verleden week Vrijdag juist 83 jaar geworden Bosschen kerkvorst is een figuur uit de Kerk van Nederland heengegaan, die door de duur van Zijn ambtsperiode bijna als onverbrekelijk hiermede verbonden werd beschouwd. Vader van het Bossche bisdom geworden in 1919, werd Monseigneur Diepen wat de duur van zijn episcopaat betreft, slechts overtroffen door den Bisschop van Breda, Zijne Hoogwaardige Excellentie, Monseigneur Petrus Hopmans, die reeds in 1914 de Stoel van Breda mocht beklimmen.

Zijne Hoogwaardige Excellentie, Monseigneur Arnoldus Franciscus Diepen, is Bosschenaar van geboorte. Op 12 Maart 1860 werd Zijne Hoogwaardige Excellentie in 's Hertogenbosch geboren. In het eigen Bisdom studeerde Mgr. Diepen de gewijde wetenschappen en reeds op 25-jarige leeftijd, in 1885 dus, werd de jonge priester leraar aan het klein-seminarie, welke functie hij tien jaren oefende. Daarna werd Mgr. Diepen benoemd tot Rector van de Bisschoppelijke Kweekschool in 's Hertogenbosch. Toen de leeftijd van Zijne Hoogwaardige Excellentie, Monseigneur Wilhelmus van de Ven, Bisschop van den Bosch, het in 1915 — het was oorlog — wenselijk maakte, dat een coadjutor benoemd wierd, viel de keuze op den Rector van de Kweekschool. Bisschop gewijd in 1915, bleef Mgr. Diepen, enkele jaren Zijn voorganger als coadjutor ter zijde staan, om in 1919 na het verscheiden van Mgr. Van de Ven, de Stoel van Den Bosch te beklimmen. De rijzige gestalte van den Bosschen Bisschop was een bekende verschijning in de hoofdstad van Noord Brabant en het Bossche Bisdom. De werkzaamheden van Mgr. Diepen strekten zich uit op elk terrein. Had de devotie Zijner Hoogwaardige Excellentie's eerste aandacht, hiernaast sprak de kerkvorst vaak op bijeenkomsten van sociale aard.

Verder maakte Mgr. Diepen Zich naam door Zijn ijveren voor de R.K. Universiteit te Nijmegen, welke stad in het Bisdom Den Bosch is gelegen. Als zodanig heeft Mgr. Diepen ook velen van de in ons Curaçaose Vicariaat werkende Paters Dominican, gewijd. De Missie-actie, film, catechetisch onderricht e.d. werden door Mgr. Diepen gesteund.

In Haar vastenbrieven waarschuwde Zijne Hoogwaardige Excellentie reeds jaren geleden voor de dreigende oorlog: „Wat baten de op het vredesgeluk en de welvaart gerichte Pauselijke vredesboodschappen of ontwapeningsvoorstellen, als de raad der volken ze afwijst, omdat hij geen rekening houdt met een God, die verdragschennis verbiedt en straft en in de macht van den sterkste het middel gaat zien om de vrede te verzekeren......".

De gezondheidstoestand van Zijne Hoogwaardige Excellentie heeft het nodig gemaakt, dat ook Zij een coadjutor krege. En zo bereikte ons Staatsdeel verleden jaar het bericht, dat tot die functie benoemd was Zijne Hoogwaardige Excellentie, Monseigneur W. P. A. M. Mutsaerts, die op 29 Juni 1942 in de cathedraal van 's Hertogenbosch de heilige bisschopswijding ontving, welke plechtigheid een manifestatie is geworden van Nederlands trouw aan de Kerk en Oranje.

De nieuwe Bisschop van Den Bosch.

Zijne Hoogwaardige Excellentie, Monseigneur W. P. A. M. Mutsaerts, die thans geroepen is om in een moeilijke oorlogstijd de Kerk van Den Bosch te besturen, werd 6 Juni 1914 tot priester gewijd. Op 31 Juli 1914 werd Monseigneur Mutsaerts tot kapelaan te Best benoemd, waarna hij op 11 Juni 1915 tot secretaris van het Bisdom 's Hertogenbosch werd benoemd, een functie, waarin hij alras kennis maakte met den toekomstigen Bisschop, Mgr. Diepen, die daar in 1915 immers coadjutor was.

Monseigneur Diepen benoemde den Heer Mutsaerts op 15 Augustus 1928 tot Pastoor van een op te richten parochie in de Veldhoven te Tilburg, zodat velen in Curaçao den tegenwoordigen Bisschop van Den Bosch persoonlijk gekend hebben, w.o. zeer vele Fraters van Tilburg.

Pastoor Mutsearts legde zelf de eerste steen van zijn kerk op 7 October 1929. Ruim een jaar later, op 21 December 1930, werd de kerk ingezegend en toegewijd aan de Heilige Theresia van Lisieux.

Op 13 April 1931 werd deze kerk door den thans ontslapen Mgr. Diepen plechtig geconsacreerd. Als Pastoor in de Veldhoven te Tilburg richtte Pastoor Mutsaerts nog een biezondere school op, schitte hij een kleuterschuis, een jeugdhuis enz. Reeds jeugdig vergrijsd, maar jong van hart en krachtig van gestel, werd de Pastoor nogmaals naar Den Bosch geroepen, thans om de hoogste kerkelijke wijding, die van Bisschop, te ontvangen. Slechts weinige maanden heeft Mgr. Mutsaerts als coadjutor den Bisschop ter zijde gestaan. Daar Zijne Hoogwaardige Excellentie met recht van opvolging tot coadjutor was benoemd, wordt Zij thans Bisschop van Den Bosch.

Martinique zal zich tegen invasie verzetten.

Positie van Martinique, nu Frans Guyana de zijde van Giraud gekozen heeft.

„Een Noordamerikaanse coup tegen Martinique kan spoedig verwacht worden", aldus luidde dezer dagen een bericht, dat door Radio-Parijs uitgezonden werd.

Terecht vreest de Laval-Regering, dat haar invloed op Martinique en op de overige Franse bezittingen op het Westelijk Halfrond niet langer geduld zal worden door de Verenigde Staten. En volgens het verdrag van Havana in Juli 1940 hebben de Verenigde Staten of elke andere Amerikaanse Staat het recht om in te grijpen, wanneer het zijn belangen in gevaar ziet.

De gebeurtenissen van de laatste tijd hebben ontegenzeggelijk opnieuw de aandacht doen vallen op het bestuur van Admiraal Georges Robert. Want sedert de Geallieerde strijdkrachten haar landingen in Frans Noord-Afrika uitvoerden, is duidelijk naar voren gekomen, dat Robert zich evenmin aan de zijde van Giraud wil stellen als aan de zijde van De Gaulle. En zelfs weigerde hij toegang tot Martinique te verlenen aan een Vertegenwoordiger van den Hogen Commissaris in Frans Noord-Afrika.

Nu is de situatie zodanig geworden, dat Giraud en De Gaulle werken aan een Unie van alle Fransen, die tegen de As strijden. Zo Robert zich ook niet inlaat met deze Unie zal dit het duidelijkste teken zijn, dat hij niet tegen de As wil strijden om tenslotte het moederland te bevrijden van het nazie-juk. Een dergelijke houding van een Fransman kan niet anders dan grote bevreemding wekken.

Officieel wordt op Martinique gezegd, dat elke buitenlandse poging, hetzij van Noordamerikaanse, Duitse, Engelse, Nederlandse of andere zijde, om hier door geweld de macht in handen te krijgen, op gewapende tegenstand zal stuiten.

Zoals de zaken heden ten dage staan, zou deze bewering waar kunnen zijn en niet alleen voor wat betreft Martinique, maar ook voor Guadeloupe en andere eilanden. Met Frans Guyana was dit tot voor kort hetzelfde.

Toen de Noordamerikaanse troepen in Suriname kwamen, nog vóór de Japanse aanval op Pearl Harbor plaats vond, werd niet onder stoelen of banken gestoken, dat de Noordamerikanen hun bauxiet in ons zuster-staatsdeel wilden beschermen tegen elke bedreigen van Frans Guyana uit.

Zo de Regering der Verenigde Staten het gevaar van Frans Guyana zo groot achtte, dat tot bezetting ervan zou moeten worden overgegaan, dan ware het misschien niet onmogelijk, dat dit van Suriname uit zou geschieden. Een bericht van heden zegt echter, dat Frans Guyana zich aan de zijde van Giraud geschaard heeft. In zulk een geval zou een gewelddadige bezetting natuurlijk niet meer nodig zijn.

Voor wat betreft een mogelijke bezetting van Martinique kan haast hetzelfde gezegd worden, met dit verschil, dat het gevaar van Martinique nog bestaat.

Martinique, waar Georges Robert zetelt, trekt van al de Franse bezittingen op het Westelijk Halfrond het meest de aandacht. Op de persconferentie, die Benjamin Sumner Welles van het State Department onlangs hield, werd immers speciaal Martinique genoemd in verband met het stopzetten der Noordamerikaanse voedselverschepingen. Mochten de Geallieerde strijdkrachten overgaan tot het bezetten van dit eiland, wat zou er dan gebeuren?

De Franse autoriteiten van het eiland geven toe, dat haar tegenstand tegen een eerste-rangs-kracht waarschijnlijk weinig blijvend succes zal hebben, doch dat het den aanvaller wel duur te staan zou kunnen komen. En in feite twijfelt geen der Geallieerde waarnemers op Martinique aan de militaire bekwaamheid van de leiding: Admiraal Georges Robert als opperbevelhebber en kolonel Emile Quardenel, die het bevel voert over de landstrijdkrachten.

De strijdmiddelen, die men tot zijn beschikking heeft, moeten evenwel nader beschouwd worden.

De landmacht bestaat voor het grootste deel uit kolonialen. Men kan zich moeilijk voorstellen, dat dezen voor vechten zullen voelen, indien zij maar een flauw vermoeden hebben, dat dit ten voordele van Hitler zal zijn. Het zal daarom van groot belang zijn te weten, welke invloed de toenadering tussen Giraud en De Gaulle op hen heeft en welke uitwerking het dringende tekort aan voedsel onder de bevolking heeft. Van de andere kant zijn Franse soldaten — ook de kolonialen noemen zich Fransen — bekend om de trouw aan hun oversten.

Dan zijn er nog de matrozen van de oorlogsschepen, die te Martinique ontwapend werden.

Als deze matrozen zich bij de Geallieerden hadden willen voegen, konden zij dit sinds lang gedaan hebben. Reeds sedert de bezetting van Frankrijk door de nazies lagen de volgende Franse oorlogsschepen te Martinique: Het vliegdekschip „Béarn", de kruiser „Emile Bertin" en twee lichte hulpkruisers.

Drie belangrijke versterkingen bewaken de voornaamste haven te Fort de France: het zijn Fort de Saix en Fort Tartenson, in het bergland boven de haven, en het oude Fort St. Louis. Laatstgenoemde post, op de landstrook tussen de beide inhammen, waardoor de haven gevormd wordt, heeft meer historische dan militaire betekenis.

Deze stellingen hebben tot taak deze haven tegen aanvallen uit zee te beschermen. Het is echter de vraag, of ze in staat zijn de haven tegen luchtaanvallen te verdedigen. Men begon pas aandacht aan dit eiland te schenken na de plotselinge ineenstorting van Frankrijk in 1940.

Op Point des Nègres, aan de Noordelijke toegangsweg naar de haven, ligt een kleine hulp-sterkte. Er zijn enkele andere licht-versterkte stellingen in deze omgeving, doch de bewapening is waarschijnlijk beperkt tot

Franse kalibers-75 en lichte en zware machinegeweren.

De lucht-verdediging van Martinique zal evenwel niet opgewassen zijn tegen de Noordamerikaanse vliegtuigen. Behalve van vliegdekschepen kunnen de Noordamerikaanse escadrilles zeker de 775 kilometer brede afstand tussen het eiland en San Juan op Puerto Rico overbruggen. Met behulp van de vloot zou men de Franse landstellingen buiten gevecht kunnen stellen.

Zou hiermede dan alles afgelopen zijn? Niet indien enige vastberaden strijders zich in het bergland terugtrekken met machinegeweren, waarvan men er hier een grote hoeveelheid schijnt te bezitten, en met ruim voldoende ammunitie. De verspreid liggende kustplaatsen hebben, voor het merendeel hoge en woeste bergen op een achtergrond, met natuurlijke dekking. De Westelijke en Noordoostelijke kusten worden in zeevaartkundige publicaties beschreven als „moeilijk en steil", hetgeen betekent, dat de bergen plotseling uit zee oprijzen. De Zuidelijke, Zuidoostelijke en Oostkust worden officieel beschreven als „onregelmatig, met diepe insnijdingen en gevaarlijk".

Aangenomen, dat de landing volbracht zou kunnen worden, dan bestaat er nog steeds de quaestie van het binnenland: de bergwegen draaien en kronkelen door diepe en smalle dalen, waar de mogelijkheid van hinderlagen groot is. Er zijn plaatsen waar een kleine hoeveelheid dynamiet een aardverschuiving zou veroorzaken, waardoor de weg versperd zou worden.

Dit zijn de mogelijkheden van heden.

Noordamerikaanse soldaten met hun vlag staan bij een kerkje te Leopoldville in de Belgische Congo, alwaar de zieledienst plaats heeft voor de eerste Noordamerikaanse verpleegster, die aldaar overleed.

CURAÇAO

HET BOEK VAN DE ZUSTERS.

Den velen, die gevraagd hebben naar het gedenkboek van de Zusters, uitgegeven ter gelegenheid van het 100-jarig verblijf der Zusters van Roosendaal op Curaçao, kunnen wij mededelen, dat dit boek te krijgen is bij de boekhandel „St. Augustinus" in het St. Thomascollege.

„Honderd Jaar" geeft de historie der Zusters weer. Soeur M. Bathilde wist onder grote moeilijkheden veel tot stand te brengen en een leerzaam boek te schrijven. Zij, die op de hoogte willen zijn van het werk der Zusters en van een gedeelte van het Katholieke Missiewerk, vinden in dit boek een rijke bron. De prijs van het boek bedraagt f 5.—.

PRIJZEN PRINSES MARGRIET-FEESTEN.

Naar wij vernemen zijn de prijzen van de Prinses Margriet-feesten verloren gegaan ten gevolge van vijandelijke actie. Een andere zending is echter reeds besteld.

ENGELSE WOORDENBOEKEN.

De Directie van de St. Augustinusboekhandel deelt ons mede, dat Kramers' Woordenboek Nederlands—Engels en Engels—Nederlands reeds is uitverkocht. Eerlang wordt een nieuwe zending verwacht.

PICNIC VOOR ZEELIEDEN.

Zondag as., 21 Maart 1943, heeft het Apostolaat ter Zee weder een picnic georganiseerd voor de zeelieden. Een ieder, die de zeelieden een prettige dag wil bereiden en over een auto beschikt, gelieve zich te verzamelen om 10.30 uur bij het Katholieke Zeemanshuis in de Klipstraat. Om ongeveer 17.30 uur is men weer thuis.

„ST. ALOYSIUS KRING."

Het uitstapje naar Brakkeput voor de leden van de Sint Aloysius Kring is op Zondag as. bepaald. Vertrek van het clubgebouw (naast de Pietermaaikerk om 14 uur. Op het program staat toneel en muziek; verder gelegenheid tot zwemmen. Allen zijn welkom.

MEESTER HENK DUPRÉ OP CURAÇAO.

Naar wij vernemen wordt Woensdag as. Meester H. Dupré van de Philipsfabrieken op Curaçao, waar hij enige weken zal blijven, verwacht.

FOTO ATELIER „LUXOR".

Dezelfde veelbetreden trap, die leidt naar het kantoor van de firma E. & G. Martijn, het kantoor van de Wijkverpleging „Prinses Margriet" en het kantoor van de Telegrammencensuur, leidt ook naar het nieuwe foto-atelier „Luxor" van Frits F. Tjon-A-Tjoe.

Op de bovenste verdieping zit de vroegere fotograaf van „El Louvre" S. A., in zijn nieuwe foto-studio. Met vriendelijk gebaar laat hij den uitgenodigden Amigoe-man plaatsnemen in de gezellige wachtkamer, die voor de gelegenheid versierd is met een mooie bloemengarve. Aan de wand hangen enkele uitmuntende stukken van zijn werk en uit een glazen boekenkast met de nieuwste tijdschriften en boeken, de fotografie betreffende, haalt de Heer Tjon-a-Tjoe platen met verschillende poses, die de klant kan uitkiezen. Vervolgens leidt hij zijn bezoeker rond om het geheel in ogenschouw te nemen.

Van de wachtkamer kan de klant desgewenst komen in een afgesloten ruimte met toilettafel en zetel; een ander voor de „make-up".

Poeder om het glimmen van de neus tegen te gaan, kammen en borstel om den haren de juiste plooi of krul te geven, liggen gereed voor gebruik.

Vervolgens stapt men in het 'heilige der heiligen', dit is de kamer waar men vereeuwigd wordt.

De fotograaf laat enkele moderne installaties zien, schakelaartjes, die de grote blauwe schijnwerpers doen gloeien. „Om niet ineens het schelle licht op den klant te plaatsen", legt hij uit. Dan worden de schijnwerpers met het blanke licht aangemaakt door op een knopje te drukken.

Waar de klant moet staan of zitten bevindt zich in een voorwerp, dat als stoel, tafel of steun kan dienen, naargelang de gekozen pose. Ook de achtergrond kan men kiezen. Hiervoor behoeft de fotograaf maar aan een touwtje te trekken en klaar is Kees. De achtergronden zijn evenwel geen schilderstukken. Dat is ouderwets, krijgt de Amigoe-man te verstaan. Deze motieven zijn echter overeenkomstig de nieuwste methode.

Ook de camera is modern: namelijk een Graflex, van Noordamerikaanse faam.

Dit toestel heeft een bepaalde lens voor het maken van portretten; kan echter ook gebruikt worden voor fotoreportages met een speciale lens en het verblindende bliksemlicht. Een kleine camera is er voor het fotograferen van babies. Want van kindertjes moeten meestal meer foto's gemaakt worden, gezien hun bewegelijkheid.

De Amigoe-man mag tenslotte nog in de 'donkere kamer' waar de platen en films worden ontwikkeld. Een groot toestel dient hier voor het vergroten van afdrukken, al naar gelieven van den klant.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Hoekmeetdienst.

De burgerwachters van de Hoekmeetdienst worden er aan herinnerd, dat op Zaterdag as., 20 Maart 1943, op Hato een verplichte schietoefening zal gehouden worden. Tenue: wacht-tenue zonder helm; revolver medenemen. 14.15 uur appèl; 14.30 uur vertrek van Habaai naar Hato. Vervoer per eigen gelegenheid naar Hato is toegestaan, met dien verstande, dat men daar om 14.30 uur aanwezig is.

Politiedienst.

De burgerwachters van de Politiedienst worden er aan herinnerd, dat op Zondag as. 21 Maart 1943, op Hato een verplichte schietoefening zal gehouden worden voor ploeg Z. Tenue: wacht-tenue zonder helm; revolver medenemen. 8.15 uur vertrek auto van Brionplein naar Habaai; 8.25 uur appèl; 8.30 uur vertrek van Habaai naar Hato. Vervoer per eigen gelegenheid naar Hato is toegestaan, met dien verstande, dat men daar om 8.30 uur aanwezig is.

Bewakingsdienst.

De burgerwachters van de Bewakingsdienst groep III worden er aan herinnerd, dat op Zondag as. 21 Maart 1943, op Hato een verplichte schietoefening zal gehouden worden. Tenue: wacht-tenue zonder helm; geweer medenemen; 8.15 uur vertrek auto van Brionplein naar Habaai; 8.25 uur appèl; 8.30 uur vertrek van Habaai naar Hato. Vervoer per eigen gelegenheid naar Hato is toegestaan, met dien verstande, dat men daar om 8.30 uur aanwezig is.

VERENIGINGSNIEUWS.

Ambachtsschool Tournooi: Electriciëns — Automonteurs 2 — 3; Timmerlieden — Bankwerkers 0 —1; Bankwerkers — Automonteurs 3 —0. Jong Holland — Vitesse 2 —2.

Nederland.

ARBEIDSDIENSTPLICHT VOOR GEESTELIJKEN.

Uit Stockholm wordt vernomen, dat ook de Geestelijkheid in Nederland en België zal worden opgeroepen voor de arbeidsdienstplicht. Op het ogenblik wordt reeds het personeel van banken, effectenkantoren, verzekeringsmaatschappijen en handelszaken opgeroepen.

ONVERSCHROKKEN PREDIKERS

Via Genève wordt gemeld, dat de Nederduits hervormde synode den Predikanten opdracht had gegeven het bekende protest van Februari van de kansels voor te lezen „zonder inachtneming van eigen belang of persoonlijke veiligheid".

„GOD MOET VOOR ALLE MENSEN GEHOORZAAMD WORDEN".

Een telegram uit Bern aan de „New York Times" verduidelijkt de situatie omtrent het protest der Katholieken en Protestantse kerken aan Seyss Inquart in een gezamenlijke openbare brief vragend „om meer begrip en rechtvaardigheid". Over deze brief was het een en ander hier bekend geworden en daarvan hebben wij dan ook melding gemaakt.

Thans blijkt waar het precies om gaat. Op deze gezamenlijke brief is toen de Herderlijke Brief der Bisschoppen gevolgd waarvan wij onlangs hebben gewag gemaakt. In deze Herderlijke Brief verluidt het onder andere: „bij alle onrechtvaardigheid die nu wordt gepleegd gaat onze sympathie vooral uit naar jonge mensen die geweldadig uit hun ouderlijke woningen worden weggehaald, zij gaat uit naar Katholieken van Joodse stam en naar hen, die vervolgd worden om hun geloof in de vrijheid van godsdienst. Bovendien worden wij diep ontsteld door het feit dat bij de uitvoering dezer vervolging medewerking van onze eigen landgenoten wordt gevraagd.. Ons geweten gedoogt geen samenwerking ten aanzien van zulke zaken. Wanneer weigering tot samenwerken offers eist van het individu dan moet hij sterk zijn en standvastig in het besef dat hij zijn plicht doet jegens God en de mensen. De Kerk wil geen partij kiezen in conflicten tussen Staten en Volken en wil pogen de immense problemen van nationale samenwerking op te lossen, doch alleen zolang als de Goddelijke wet werd geëerbiedigd. De Kerk, die het mandaat van Christus heeft om de christelijke beginselen te bewaken, mag niet nalaten Gods woord te verkondigen: dat Hij vóór alle mensen moet worden gehoorzaamd".

NEDERLANDS BIJBELGENOOTSCHAP.

Het Nederlandse Bijbelgenootschap heeft van de Duitsers toestemming gekregen zijn werkzaamheden te hervatten.

RABBIJN CARDOZO OVER JOODS-CHRISTELIJKE EENHEID.

Rabbijn D. A. Jessurun Cardozo van de Spaans-Portugese Synagoge te New York was deze maand de voornaamste spreker in de maandelijkse Protestantse dienst in de Nederlandse taal in de „West-End Collegiate Church". De rabbijn (een neef van den Curaçaosen rabbijn) beschreef op welsprekende wijze Nederland als voorbeeld van verdraagzaamheid en de invloed die het als zodanig op andere landen oefende, ook op de Verenigde Staten. „Nederland", zo riep hij uit, „overtrof zich zelf, met de prachtige hulp die het voor de oorlog aan slachtoffers van het Hitler-régime verleende. Nu is er in Nederland een groter eenheid dan ooit tussen Joden en Christenen, die broederlijk samenwerken in hun harde strijd tegen den verdrukker. Het bloed der martelaren heeft hen verbonden in eeuwige devotie voor de vrijheid. De Rabbijn van Noord-Holland is gedood als gijzelaar voor zijn Christenbroeders en het Nederlandse volk eert de herinnering aan een groot aantal Christenen die hun levens gaven omdat zij Joden hebben geholpen en onderdak hebben verschaft".

IN MEMORIAM HENRI POLAK.

Dr.B. Sajet schrijft aan Aneta:

Na de inval der Duitsers werd Henri Polak op 71-jarige leeftijd onmiddellijk gevangen gezet, doch zijn geest bleef ongebroken. Hij besteedde zijn tijd in de gevangenis aan letterkundig en scheppend werk en aan aanmoediging zijner medegevangenen die hij door zijn voorbeeld inspireerde. Zijn vrienden verzaakten hem niet en trachtten hem zo dikwijls en in zo groten getale te bezoeken, dat dit de Duitsers kennelijk verveelde. Zij waren geërgerd door de onverminderde, grote populariteit die Polak bij het volk genoot en bleef genieten. Dit bracht hen ertoe hem huisarrest te geven, eerst te Wassenaar, later in zijn geliefde Laren. Henri Polak was groot, toen het hem goed ging en indrukwekkend brillant in zijn ongeluk. Zijn naam zal voortleven in de geschiedenis van Nederland.

ONDERSCHEIDINGEN.

Hare Majesteit de Koningin heeft aan een Matroos der Koninklijke Nederlandse Marine het Bronzen Oorlogskruis en aan 10 anderen het Kruis van Verdienste uitgereikt.

HET SLUITEN VAN ZAKEN.

Bij decreet van Dr. Arthur Seyss Inquart zijn alle luxe-hotels, café's, tentoonstellingsgebouwen, rij- en dansscholen, dansgelegenheden gesloten, evenals winkels van luxe-artikelen, snoepgoed, reukwateren en schoonheidsmiddelen.

„NEDERLANDS ONAFHANKELIJKHEID EEN FOUT".

„Svenska Dagbladet" schrijft over een artikel in de „Essener National Zeitung" dat meende te moeten vertellen „dat Nederlands onafhankelijkheid een fout is" en dat zo vriendelijk is mede te delen „dat de wens om onafhankelijk te zijn de Nederlanders, die het bezette landen wordt alle recht ontzegd hun eigen leven te leven en een volk met zo'n rijke historie van schitterende bijdragen aan de Europese cultuur als het Nederlandse moet tegen zijn wil in het Germaanse „levensruim" worden ingevoegd.

Het Zweedse blad commentarieert: „de bezette landen wordt alle recht ontzegd hun eigen leven te leven en een volk met zo'n rijke historie van schitterende bijdragen aan de Europese cultuur als het Nederlandse moet tegen zijn wil in het Germaanse „levensruim" worden ingevoegd.

INTERNATIONALE CLEARING UNIE.

De G.P.D. deelt mede:

Vernomen wordt dat het plan van Keynes voor een Internationale Clearing Unie, welk plan is overhandigd aan vertegenwoordigers der geallieerde landen na een recente monetaire conferentie op het gebied door Nederlandse financiële deskundigen wordt bestudeerd. Een Amerikaans monetair plan voor na de oorlog, waarvan nog geen details bekend zijn is nog niet in handen van de Verenigde Landen.

Nederlandse officiële kringen tonen grote belangstelling en ook waardering voor het Britse (Keynes) plan en spreken de hoop uit, dat het tot tastbare resultaten zal leiden. In de Britse pers zijn stemmen opgegaan dat Nederland onwillig zoude zijn orthodoxe systeem te dezen te laten varen. Officieel wordt medegedeeld, dat deze mening alle grondslag mist.

Wijziging en aanvulling lijst maximum verkoopsprijzen.

Voor den Groothandel:

MELK

merk „GLORIA"	por doos van 48 blikken van 14½ Am. ons	f. 11.60
	per doos van 96 blikken van 6 Am. ons	f. 11.60
merk „PET"	per doos van 48 blikken van 14½ Am. ons	f. 11.35
	per doos van 96 blikken van 6 Am. ons	f. 11.35

Red Snapper

bij hoeveelheden van 50 kg. of meer afgehaald aan de barken aan de Ruyterkade per 1 kg. f. 0.90

Voor den Kleinhandel:

MELK

merk „GLORIA"	per blik van 14½ Am. ons	f. 0.29
	per blik van 6 Am. ons	f. 0.15
merk „PET"	per blik van 14½ Am. ons	f. 0.28
	per blik van 6 Am. ons	f. 0.14

Red Snapper

per 1 kg. afgehaald aan de barken aan de Ruyterkade f. 1.25

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken.

Duitse jagers als gaaien neergeschoten bij U. S. A.-aanval op Vegesack.

Nog hevige aanvallen op Japanners te Kiska.

RAF BOMBARDEERT MAASSLUIS.

U.S.A.-AANVAL OP VEGESACK.

De Noordamerikaanse leger-luchtmacht in Engeland gaf het volgende communiqué uit:

„Door het Hoofdkwartier van het Noordamerikaanse leger in het Europese krijgsgebied werd bekend gemaakt, dat een grote strijdmacht van Vliegende Forten en Liberators van het 8e Noordamerikaanse luchtcorps heden overdag een hevige aanval deed op de belangrijke duikbotenwerven te Vegesack in het Noord-Westen van Duitsland. Het weer was helder en vele voltreffers werden geplaatst op de grote werven, die voornamelijk gebruikt worden voor het bouwen en herstellen van duikboten. Een hevige weerstand werd ondervonden van vijandelijke vliegtuigen en vele hunner werden vernield en beschadigd. 2 Onzer bommenwerpers keerden niet terug" (Londen. (AP) 18.3).

Het DNB zeide in een radio-uitzending uit Berlijn: „Noordamerikaanse bommenwerpers, die heden in de namiddag poogden Duits gebied aan te vallen, leden wederom een grote nederlaag. Een vijandelijke formatie van viermotorige bommenwerpers vloog het land in vanuit de zee om 14.30 uur en werd uiteengeslagen door Duitse jagers. Slechts weinige vijandelijke bommenwerpers slaagden erin hun bommen doelloos te laten vallen boven een kustgebied van Noordwestelijk Duitsland, terwijl hevige luchtgevechten in voortgang waren. Volgens de berichten, die tot nu toe ontvangen zijn, verloren de Noordamerikanen 7 bommenwerpers bij deze mislukte aanval" (Londen, (AP) 18.3).

Gladwin Hill seint van een station voor Noordamerikaanse Liberator-Noordamerikaanse Vliegende Forten en Liberators deden een vierde aanval op Duitsland zonder begeleiding van gevechtsvliegtuigen en bombardeerden de duikboten- en scheepvswerven te Bremen.

Tevens schoten zij vele vliegtuigen neer uit een grote strijdmacht van 75 tot 100 gevechtsvliegtuigen, die de Duitsers op hen afzonden. **Het juiste aantal Duitse gevechtsvliegtuigen, dat neergeschoten werd, is nog niet vastgesteld.**

De Noordamerikaanse strijdmacht keerde juist terug van de reis van 1300 kilometer met geringe verliezen. Het **was echter een hardnekkige strijd, die twee uren lang duurde.**

„Ditmaal waren zij klaar voor ons", zeide Luitenant Robert Brown, de bestuurder van het vliegtuig, dat de formaties van Liberators leidde.

„Zij vingen ons op boven de Noordzee en gaven ons genoeg te doen tot het doel en weer terug."

De verdedigende strijdmacht van de nazies had behalve Fockewulfs vele betrekkelijk trage tweemotorige ME-110's en enkele JU88's. De Noordamerikaanse kanonniers zeiden, dat zij zelfs geen tijd hadden de Duitsers, die getroffen werden, in het oog te houden. Een vlieger zeide: „Het was als het schieten van gaaien. Ik weet niet hoeveel wij raakten — je keek omlaag en daar gingen zij rond en rond, zo een paar uur lang." (Een bommenwerpersstation ergens in Engeland, (AP) 18.3).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„In het gebied van het achtste leger duurden de patrouille-activiteiten tijdens de laatste 24 uur voort. Enkele plaatselijke herzieningen werden langs het front gemaakt met weinig hinder van den vijand. In het Zuiden van Tunis werden de operaties gehinderd door zware regens en overstromingen, doch vooruitgeschoven patrouilles bezetten El Guettar, dat tevoren door den vijand ontruimd werd. Normale patrouille-activiteiten hadden in Midden-Tunis plaats.

In het Noorden maakte de vijand in het gebied ten Westen van Sedjenane geringe plaatselijke winsten.

Lucht: Onze gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers vielen gebouwen aan, die door den vijand bezet waren en stichtten branden. Onze gevechtsvliegtuigen waren tijdens de dag actief. Vliegtuigen der luchtmacht van de Westelijke woestijn zetten hun bombardementsaanvallen op de Mareth-linie voort. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 19.3).

FRANS GUYANA ACHTER GIRAUD.

Generaals Bethouarts Missie in de Verenigde Staten van Noord-Amerika, de Gouverneur van Frans Guyana en de Burgemeester van Cayenne, hebben telegrafisch zich achter Generaal Giraud geschaard.

6 VIJANDELIJKE SCHEPEN TOT ZINKEN GEBRACHT.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit:

„Binnen tien dagen tijds hebben Zijner Majesteits duikboten, die opereren in de Middellandse Zee 4 grote vijandelijke bevoorradingsschepen, een tanker van gemiddelde grootte en een klein bevoorradingsschip tot zinken gebracht. Bovendien vernietigden zij een hulpschip der marine en een ander klein bevoorradingsschip.

2 Van de grote bevoorradingsschepen werden getorpedeerd nabij Sicilië, terwijl zij in Westelijke richting voeren met een escorte van 2 torpedojagers en een kanonneerboot. De andere 2 grote bevoorradingsschepen werden nabij Noord-Italië tot zinken gebracht. De tanker werd getorpedeerd nabij de Noordwestelijke kust van Sicilië en barstte in vlammen uit. Het schip blies haast ogenblikkelijk op. Al de overige schepen werden met kanonvuur bestreden. De kleine bevoorradingsschepen en het anti-duikbotenschip werden tot zinken gebracht en een mijnenveger werd zo ernstig beschadigd, dat hij aan de grond moest worden gezet. De duikboten, die deze geslaagde aanvallen uitvoerden, stonden onder bevel van Luitenant I. A. N. Mackay en Luitenant Robert Julian Clutterbuff, beiden van de Koninklijke Marine" (Londen, (AP) 19.3).

MAASSLUIS GEBOMBARDEERD.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Heden in de namiddag vielen Ventura's, begeleid door Spitfires, de objecten **te Maassluis nabij Rotterdam aan. Enkele vijandelijke jagers werden** ontmoet en 2 hunner werden vernietigd door onze gevechtsvliegtuigen. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist." (Londen, (AP) 18.3).

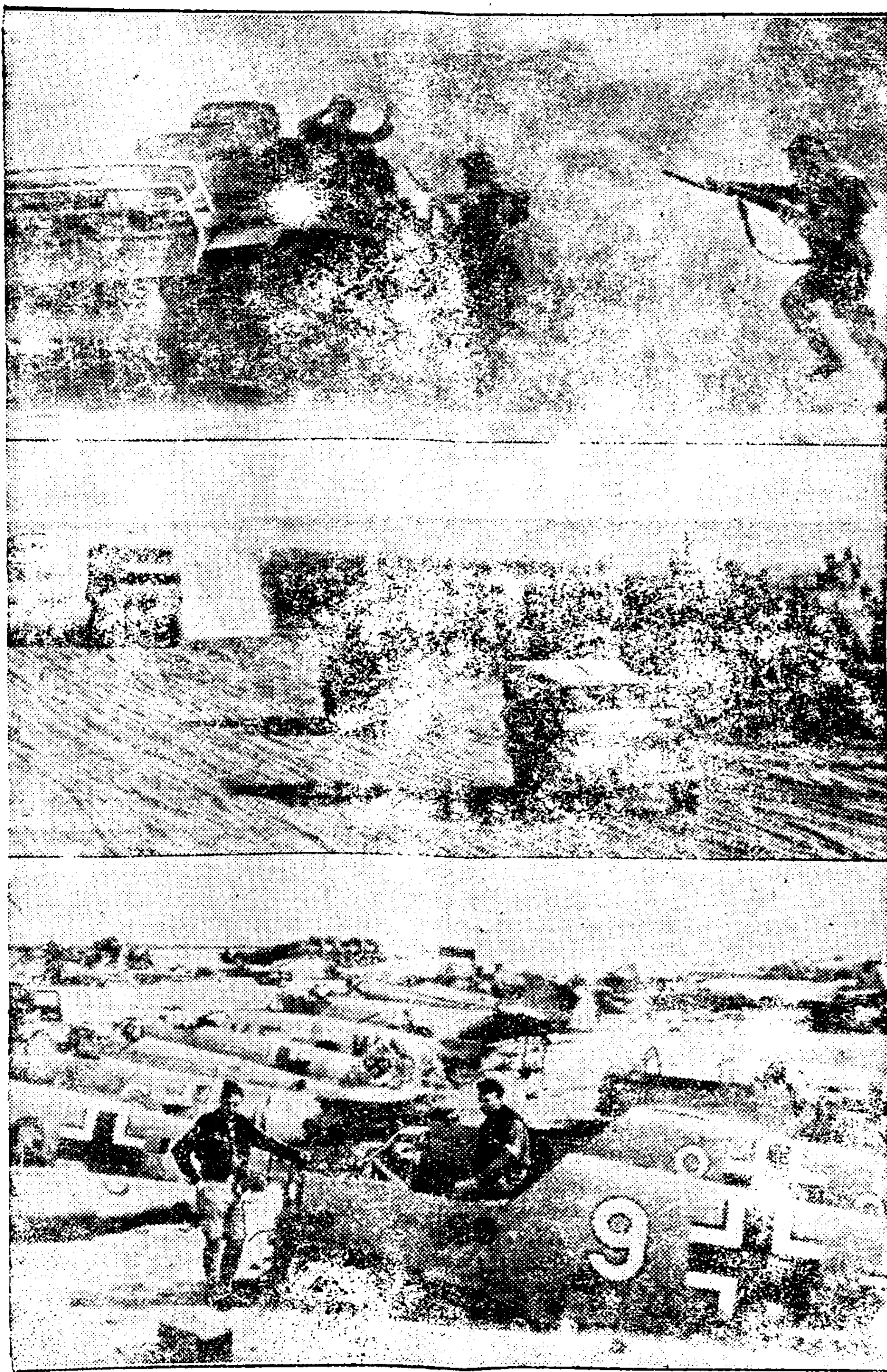
RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

„Gedurende de nacht van 19 Maart leverden onze troepen gevechten in dezelfde richtingen als tevoren. Aan het Westelijk front veroverden onze troepen het dorp en spoorwegstation van Izdesjkovo. Vervolgens vochten zij zich een weg vooruit en bevrijdden nog verschillende nederzettingen. Verschillende detachementen verenigden zich en vielen aan op de Westelijke oever van de Dnepr. Zij sloegen de tegenaanvallen van het Duitse voetvolk af en doodden meer dan 300 Hitlerieten.

In het district van Chuguev hadden felle gevechten voortgang. De vijand voerde nieuwe strijdkrachten aan van infanterie en tanks en deed aanvallen op onze stellingen. De manschappen van de afdeling X sloegen de aanvallen der Hitlerieten af, beschadigden 5 tanks en doodden meer dan 400 Duitse officieren en soldaten.

Als gevolg van de slag waren de vijandelijke tanks slechts in één sector in staat onze detachementen lichtelijk terug te dringen. Onze luchtmacht vernielde of beschadigde meer dan 100 vrachtauto's, die vijandelijke infanterie en vracht vervoerden. In luchtgevechten werden 3 Duitse vliegtuigen neergeschoten.

Ten Zuiden van het Ilmenmeer veroverden onze eenheden verschillende plaatsen. In gevechten om deze krachtige verschansingen leden de vijandelijke verliezen meer dan 800 officieren en soldaten, die gedood werden. Onze strijders veroverden 5 Duitse tanks, 11 kanonnen, 22 machinegeweren, een ammunitie-opslagplaats en een ruimte met materiaal van de genie. Onze vliegers schoten in luchtgevechten 6 vijandelijke toestellen neer. De bemanning van een Duits vliegtuig sprong per valscherm omlaag en poogde te ontsnappen. De Duitsers werden evenwel gevat door collectieve boeren en naar de staf van een Sovjet-afdeling gevoerd" (Moskou, (AP) 19.3).

Zo sloegen de Engelsen de Nazies. Boven: een Duitse tank wordt gedwongen zich over te geven aan de opdringende met bajonetten gewapende Britten. Midden: Duizenden as-gevangenen worden voortgedreven naar het Oosten, terwijl de Britse leger wagens voorbij snellen in achtervolging van Rommels heirscharen. Onder: De overblijfselen van 100 Nazie-vliegtuigen op een woestijn-vliegveld na de verovering.

BRITSE TERUGTREKKING IN BIRMA.

Het oorlogscommuniqué van New Delhi luidt als volgt:

„Aan het Arakanfront ten Oosten van de rivier de Mayu duurde de vijandelijke druk voort. Een verdere herziening van onze stellingen werd dientengevolge nodig gemaakt, teneinde de afzondering van de eenheden ten Noorden van Rathedaung te voorkomen. Onze voorste elementen, die tot voor kort geleden waren aan de rivier de Kaladan in het gebied van Kanzauk, slaagden erin zich bij onze hoofdstrijdkrachten te voegen.

In het Noorden van Birma werd de Japanse opmars tegen onze Kachintroepen tot stand gebracht en de vijand trok zich in Zuidelijke richting terug. Nadat onze troepen erin geslaagd waren de vijandelijke pogingen om hen te vernietigen te weren, bemoeilijkten zij opnieuw de Japanse voorposten.

Gisteren 17 Maart de gehele dag door steunde onze luchtmacht onze landstrijdkrachten. Geen enkele vijandelijke luchtaanval werd tegen hen ondernomen.

In het boven-Tsjidwin district werden twee dorpen, die door den vijand bezet zijn, gebombardeerd. Er werden branden gesticht.

Gisteren in de namiddag viel een gemengde strijdmacht van vijandelijke bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen een onzer vooruitgeschoven landingsterrein in Arakan aan. Lichte schade en weinige slachtoffers worden gerapporteerd. Onze gevechtsvliegtuigen onderschepten en vernielden op zijn minst één vijandelijk vliegtuig.

In de afgelopen nacht werden bommen geworpen op Bhamo, een Japans vliegveld aan de Irrawaddy ten Zuiden van Myitkyina en op Heho, een belangrijke Japanse luchtbasis. Op beide doelwitten werden voltreffers waargenomen. Van deze en andere verrichtingen wordt een onzer vliegtuigen vermist." (New Delhi, (AP) 18.3).

DE GEVECHTEN IN CHINA.

Een zegsman van het Chinese leger deelde mede, dat 2000 Japanse soldaten de Chinese strijdkrachten aanvielen in een nieuwe aanval in de provincie Yunnan. Deze grenst aan het door de Japanners bezette Birma. De aanval kwam nabij Lungling, blijkbaar om de Chinese strijdkrachten in de sector ten Westen van de rivier Salween tegen te gaan in de mening, dat Chinese aanvallen tegen de Birmaweg van daaruit zouden kunnen ondernomen worden.

De zegsman zeide, dat de Chinezen winsten blijven boeken in het gebied van Hupeh tegen een 8ste collonne van de Japanners, die ten Zuiden van de Yangtze aanvielen. De Japanners moesten zich uit 4 belangrijke steden terugtrekken. In hun aanval hadden zij een punt bereikt op 95 kilometer ten Zuiden van de Yangtze. Sedertdien werden zij echter 48 kilometer teruggedreven. (Tsjungking, (AP) 18.3).

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„Noordelijk deel van de Stille Oceaan. Op 16 Maart deden Noordamerikaanse legervliegtuigen de volgende aanvallen op de Japanse installaties en vliegtuigen te Kiska:

a) In de morgenuren bombardeerden Liberator zware bommenwerpers en Mitchell middelzware bommenwerpers, begeleid door Lightning gevechtsvliegtuigen, het voornaamste kampgebied en de duikbotenbasis. Voltreffers werden op beide doelwitten waargenomen.

b) In de vroege namiddag bestreden 8 Lightnings 8 vijandelijke vliegtuigen in de buurt van Kiska. 2 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten en waarschijnlijk werden nog 2 vernietigd.

c) Later in de namiddag vielen Liberators, Mitchells en Lightnings wederom de duikbotenbasis aan en plaatsten er bommenwerpers.

Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte). Gedurende de nacht van 16 op 17 Maart voerden zware bommenwerpers minder hevige aanvallen uit op de Japanse stellingen te Munda en Vila midden in de Salomonseilanden en te Kahili en Ballale in het gebied van het eiland Shortland. Er werden geen resultaten waargenomen." (Washington, (AP) 18.3).

SITUATIE WORDT ERNSTIGER VOOR JAPAN.

Een uitzending van Radio-Tokio, welke door het Bureau voor Oorlogsinformatie werd opgevangen, maakte bekend, dat een Raad gevormd is om het Japanse cabinet van advies te dienen en om een „grotere gevechtskracht" te helpen stimuleren. Volgens de radio zou Premier Hideki Tojo ook aan het volk gewaarschuwd hebben, dat „de oorlogssituatie ernstiger wordt." (New York, (AP) 18.3).

DE ONTRUIMING VAN LENINGRAD.

Leningrad wordt systematisch naar de Oeral en het Kuznetz-gebied, een 4000 km. van het tegenwoordige oorlogsfront, overgebracht. De regering der U.S.S.R. is thans vrijwel gereed met een praestatie op economisch organisatorisch gebied, die wonderbaarlijk genoemd mag worden. Hierbij is alle belangrijke oorlogs- zowel als vredes-industrie uit het Westen naar nieuw ingerichte industriële gebieden ten Oosten van de Oeral overgebracht, waar geen vijandelijk overvalsleger haar bereiken kan.

De organisatoren op industriegebied hadden daarvoor uitgekozen (A) het industriegebied in het Oeralgebergte, dat rijk is aan ijzererts en waar zich grote steden als Molotov, Magnitogorsk, Sverdlovsk en Chelyabinsk bevinden. Voorts (B) het Kuznetz-gebied in Siberië, dat ruim 4000 km. van het tegenwoordige Oostelijke oorlogsfront gelegen en enorm rijk aan steenkool is en waar zich steden bevinden als Kuznetz en Stalinsk, die 80 à 100.000 inwoners tellen.

Geologen beweren, dat het Kuznetzgebied een capaciteit bezit van 450 milliard ton steenkool! De industrie van de Sovjet-Unie ligt thans eens en voor al buiten het bereik van Hitlers legers.

NIEUWS UIT BELGIË.

— In een maand tijd schoten de Nazies 65 Belgen neer, waaronder 40 gijzelaars. De namen werden niet bekend gemaakt.

— De gehele staf van de Dubois zeepfabrieken te Luik werd naar Duitsland overgebracht. De fabriek werd gesloten en de machines weggesleept.

— Het door de Duitsers beheerde blad „Le Nouveau Journal" doet een beroep op zijn lezers om steun voor twee jongetjes van 4 en 5 jaar, die zeer ernstig ziek zijn, omdat zij 14 dagen lang alleen leefden op aardappelschillen.

— Het Zweedse comité voor steun aan Belgische kinderen deelt mede, dat de stijging van tuberculose onder kinderen en jonge mensen schrikbarend oploopt. Indien er niet spoedig kan worden ingegrepen, zal het gehele Belgische volk verzwakken zonder nog enige kans op herstel voor deze en de komende generatie.

— Twee dagbladen te Charleroi, die onder Duits beheer staan, konden tengevolge van sabotage aan de machines gedurende enige dagen niet verschijnen.

— Na de bewakers overrompeld te hebben vernietigden Belgische patriotten de machinekamer van een steenkolenmijn te Eysden. Nieuwe machines moesten uit Duitsland komen en de mijn werd geheel met prikkeldraad afgezet.

— Officieel is komen vast te staan, dat tijdens de 18-daagse strijd in België 700 huizen van de historische stad Tongeren verwoest zijn.

— Gedurende een nachtelijke aanval werd de opslagplaats van wapenen behorend tot een politieschool in Antwerpen door patriotten verwoest.

— Twee ontploffingen ontwrichtte een spoorwegkruispunt tussen La Louvière en Houdeng.

Deze krant is gedeeltelijk ongecorrigeerd.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Het Duitse communiqué dat door Berlijn uitgezonden werd, deelde mede, dat Belgorod veroverd werd. Deze stad ligt op 80 kilometer ten Noord-Oosten van Charkov. Verder zouden geslaagde aanvallen worden gedaan ten Noord-Westen van Kursk. De Duitsers zeiden, dat hevige Russische aanvallen werden afgeslagen ten Zuiden van Orel en nabij Staraya Russa, ten Zuiden van het Ilmenmeer.

— **Caïro:** Een communiqué maakte bekend, dat Liberator-bommenwerpers van het 9e Noordamerikaanse luchtcorps gisteren overdag een aanval hebben gedaan op Napels en nog een nadat de duisternis was ingevallen.

— **Londen:** Berlijn zeide in een DNB-bericht, dat Duitse duikboten gewikkeld zijn in hevige gevechten tegen Britse en Noordamerikaanse convooien, terwijl uitgebreide aanvallen nog in voortgang zijn.

KERKELIJKE VOLKSZANG

door

PATER RAPHAËL BURHS O.P.

Op verzoek van het Bestuur van de „Vereniging Monseigneur Niewindt" publiceren wij hieronder gaarne de text van een referaat, hetwelk door Pater Raphaël Bührs O.P. voor een vergadering van genoemde Vereniging gehouden werd in het Brion-theater op Woensdag 17 Maart 1943.

Het is mijn bedoeling u in dit referaat duidelijk te maken 1e: wat onder Kerkelijke Volkszang verstaan wordt, 2e: Waarom voor Kerkelijke Volkszang ook op Curaçao propaganda moet worden gemaakt en deze meer algemeen moet worden ingevoerd, en 3e: welke muziek daarvoor in aanmerking komt.

Zo kort mogelijk gezegd zijn de 3 delen van deze lezing: het wat, waarom en hoe van de Kerkelijke Volkszang.

A — Wat is volkszang? Onder volkszang verstaat men liederen voor het volk gemaakt en door het volk gezongen. Overeenkomstig de verschillende betekenis van „ volk" spreekt men van populaire muziek, nationale liederen en kerkelijke volkszang. Populaire muziek bevat de zogenaamde Schlagers en straatliederen, die door het gewone volk op straat worden gezongen; nationale liederen worden door het gehele volk, alle mensen van dezelfde natie, hetzelfde land gezongen.

De kerkelijke of liturgische volkszang staat tussen beide in. Het is niet de zang van het gewone volk, zoals populaire zang, ook niet van het gehele volk als nationale zang; maar de zang van de leken, die een kerkelijke plechtigheid bijwonen, en niet behoren bij het officiële kerkkoor.

Onder kerkelijke volkszang wordt dus verstaan: de kerkelijke of liturgische zangen, die het volk zingt in afwisseling met den priester en het koor.

Bij de kerkelijke volkszang is het dus niet alleen het gewone, laten wij zeggen domme volk, dat zingt; maar allen, die bij de kerkelijke plechtigheid tegenwoordig zijn en geen bepaalde functie hebben te oefenen.

Om dit beter uit te drukken en te voorkomen dat iemand met minachting op de volkszang in de kerk of bij religieuze oefeningen neerzie, zou het verkieselijk zijn in plaats van volkszang, volksmis en volkslof te spreken van de zang der gelovigen bij de Heilige Mis en onder het Lof of andere kerkelijke plechtigheden.

Wat hebben de gelovigen te zingen bij de kerkelijke plechtigheden?

Hetgeen voor hen bestemd is en in zover zij dit kunnen zingen.

In afwisseling met den priester zingt het volk de antwoorden als: „Amen", „Et cum spiritu tuo", „Deo gratias" etc. In afwisseling met het koor, of een gedeelte van het koor zingt het volk de vaste delen van de Heilige Mis, d.w.z. wat geregeld bij de Heilige Mis gebeden en gezongen wordt als: Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus,.

De veranderlijke gedeelten van de H. Mis nl. Het Officium of Introitus vóór de H. Mis, het Alleluya of de Tractus na het Epistel, het Offertorium bij de Offerande en de Communio na de Communie van den Priester, worden enkel door het Koor of enige uitverkorenen „escohidonan" gezongen, omdat deze niet bestemd zijn voor het volk en ook voor de meeste mensen te moeilijk zijn en een aparte voorbereiding vereisen. De „escohidonan" van San Mateo krijgen daarvoor wekelijks een aparte les.

Eenvoudige hymnen als Tantum ergo, Adoro te en andere lofstukjes kunnen ook door het volk gezongen worden; en in afwisseling met het Koor, of een of enkelen die voorzingen, kan het volk zingen een eenvoudige Veni Creator, Te Deum, Magnificat, Miserere of andere psalmen en refreinen als Rorate, Parce Domine, Adoremus, alles natuurlijk onder leiding van een Cantor of Dirigent.

Bij de zuiver liturgische plechtigheden mag enkel Latijn worden gezongen, daarbuiten zoals onder het Lof, onder het uitreiken van de H. Communie, onder de Kruisweg en dergelijke kerkelijke of geestelijke oefeningen is het geoorloofd geestelijke liederen ook in de volkstaal of andere levende talen te zingen even als daarbij in een andere dan uitsluitend de kerktaal publiek wordt gebeden.

B — Maar nu komt de grote vraag: Waarom het volk laten zingen in de kerk? Alles wat kan en mag, behoeft toch niet te geschieden! Is het niet veel beter de gelovigen in een eerbiedig stilzwijgen de heilige Geheimen te laten bijwonen? Is het niet godsdienstiger de mensen godvruchtig te laten bidden uit een mooi kerkboek, een misboek, de Navolging van Christus of het H. Evangelie? Waartoe die verandering? Iedere verandering is nog geen verbetering? Is koorzang niet voldoende en verkieselijk boven die onzekere soms ruwe volkszang? Is dat geschreeuw in de kerk niet storend, ontstichtend en ergerlijk? Wie kan dan stil bidden, mishoren met goede manieren het lof godvruchtig bijwonen? Eenvoudige alweer een nieuwe devotie? Hebben wij nog geen devoties genoeg? Of is de bedoeling door de volkszang de mensen in de kerk te trekken, of hen in de kerk bezig te houden?

Wij zullen u niet vermoeien en vervelen met op al deze vragen (en mogelijk zijn er nog wel meer te stellen) een min of meer voldoend antwoord te geven. Mij dunkt dat alle mogelijke moeilijkheden tegen de kerkelijke volkszang verdwijnen als ik u eenvoudig en duidelijk bewijs dat kerkelijke volkszang redelijk, billijk, wenselijk en noodzakelijk is.

1e Het is redelijk en natuurlijk dat de Christelijke gemeente, de gelovigen in de kerk zich verenigen met den priester en het koor om gezamenlijk het Offer van de H. Mis aan God op te dragen; het spreekt vanzelf en is uit de aard der zaak duidelijk dat het volk meedoe en meezinge met den priester en met het koor, vormend tezamen één grote huldiging van God door Christus onzen Heer.

Zou het redelijk en natuurlijk zijn als bij een warme huldiging van onze geëerbiedigde en beminde Vorstin na een gloeiende speech van Zijne Excellentie den Gouverneur op het Oranjehuis en de Koningin, het volk het zwijgen moest bewaren en zich niet mocht uiten in gejuich en gejubel en een enthousiast zingen van het Wilhelmus?

Wel even natuurlijk en redelijk is het, dat het volk, de gelovigen in de kerk uiting geven aan hun geloof en godsvrucht en den priester als hij b.v. zingt „Dominus vobiscum" — „de Heer zij met u", antwoorden: „Et cum spiritu tuo" — „en met uwen geest", dat zij de gebeden van den priester ten volle beamen met een duidelijk „Amen", dat zij herhalen of volgen wat de priester bidt en zingt en dat ze ook met het koor om beurten de officiële gebeden van de Heilige Mis zingen voor zover dat mogelijk is.

Dat is toch heel wat redelijker dan b.v. onder de Heilige Mis de ene litanie na de andere te bidden of een gebed, dat op zich heel mooi kan zijn, maar niets met de H. Mis te maken heeft.

In een Misboek de H. Mis volgen is zeer prijzenswaardig en redelijk bij een gelezen H. Mis; maar bij een gezongen H. Mis is het redelijker met den priester en het koor om beurten mee te zingen.

2e) Het is echter niet alleen redelijk, natuurlijk en uit den aard der zaak duidelijk, dat het volk bij kerkelijke plechtigheden meezinge, maar het is ook billijk en rechtvaardig.

Bij alle godsdiensten, ook bij de Katholieke godsdienst, neemt de zang en in het biezonder de volkszang een voorname plaats in. Voor een groot gedeelte heeft de zangcultuur zijn ontstaan en opgang te danken aan godsdienstige gezangen.

Religieuze zang en met name kerkelijke volkszang is een integrerend deel van liturgische plechtigheden, van godsdienstige oefeningen.

Evenals de Christelijke liturgie steunt op het gemeenschappelijk karakter van de Christelijke godsdienst, zo vindt de kerkelijke zang zijn grond in de algemeenheid van het Eucharistisch Offer, zijnde het Offer van de Katholieke Kerk, van priesters en volk, van de gehele Katholieke gemeenschap.

Daarom heeft de Katholieke Kerk van oudsher het recht van het volk erkend om actief, werkelijk aan het Eucharistisch Offer deel te nemen, mede te doen en mede te zingen bij de liturgische plechtigheden.

3e) Kerkelijke Volkszang is niet alleen geoorloofd maar verplicht en noodzakelijk.

Niemand minder dan Paus Pius XI heeft dit duidelijk verklaard en zo sterk mogelijk uitgedrukt. Zijne Heiligheid spreekt niet alleen van noodzakelijk, maar noemt de volkszang: „allernoodzakelijkst".

Laat ik u de letterlijke text voorlezen van de Pauselijke bepaling in de Apostolische Constitutie „Divini Cultus" van Paus Pius XI, uitgevaardigd de 20e December 1928:

„Het is allernoodzakelijkst, dat de gelovigen niet als vreemdelingen en stomme toeschouwers bij de heilige plechtigheden aanwezig zijn, maar dat hun stem met die des priesters en van het koor afwissele, zodat het niet meer voorkome, dat het volk ofwel helemaal niet antwoordt op de gezamenlijke gebeden van de liturgische taal, of ternauwernood met een zacht of dof gebrom antwoordt."

De Paus wil dus uitdrukkelijk, dat het volk hard en flink meezinge, en hiermede is de Kerkelijke Volkszang van hoger hand, ja in hoogste instantie, voorgeschreven en niet alleen aanbevolen, maar bevolen.

Wij hebben hieraan te gehoorzamen en dit voorschrift, dit bevel van het Hoofd der Kerk, zo goed mogelijk uit te voeren.

4e) Het volk, de gelovigen in de kerk te laten zingen, is niet alleen redelijk, billijk en noodzakelijk, maar ook wenselijk.

De kerk heeft het liturgisch woord met zang omkleed, om aan de godsdienstige gevoelens, neergelegd in het liturgisch woord, krachtiger en schoner uitdrukking te verlenen. Zo is de kerkelijke volkszang een uiting van godsdienstige gevoelens, die door de deelneming aan de viering van de Heilige Eucharistie, hetzij bij de H. Mis of onder het Lof in de harten der gelovigen opwellen. De deelneming zelve van het volk aan de liturgische plechtigheden door middel van de volkszang, is een krachtige bron van godsdienstige gevoelens en een echt Christelijke geest en daarom wenselijk.

Massale zang maakt indruk door omvang en saamhorigheid, hoe zou dan kerkelijke zang door het gezamenlijke volk krachtig en gelijk ten gehore gebracht, geen gunstige en godsdienstige invloed hebben op de massa en alle toehoorders? „Er is beslist niemand", zegt P. Eliseus Bruning, „die kan ontkomen aan de overweldigende indruk die er uitgaat van een liturgische plechtigheid met practische volksdeelneming."

Als zingen dubbel bidden is, dan is gezamenlijk zingen een dubbel vurig gebed, dan is kerkelijke volkszang een machtig gebed, dat diep treft in 's mensen gemoed, de harten der mensen verheft en door de wolken dringt.

C. Ten slotte de vraag: Hoe moet het volk zingen, welke muziek komt daarvoor in aanmerking en verdient de voorkeur?

a) De muziek, die het meest in aanmerking komt voor kerkelijke volkszang is het Gregoriaans, om zijn schoonheid, eenvoud en kerkelijk karakter.

1e: Het Gregoriaans is een bijna hemelse, door den Heiligen Geest geïnspireerde zang. Paus Gregorius de Grote, die leefde aan het einde van de zesde en het begin van de zevende eeuw, wordt algemeen als de auteur van de meeste Gregoriaanse gezangen gehouden. Vandaar de naam: Gregoriaans naar Paus Gregorius den Eerste. Vandaar ook wordt deze Paus Gregorius voorgesteld, schrijvend zijn gezangen met een duif als fluisterend aan zijn oor, betekenend den Heiligen Geest, die hem bij het componeren inspireerde. Pastoor Beukers, die veel heeft gedaan voor en bereikt door de invoering van het Gregoriaans als volkszang, heeft na veel ervaring en succes de Gregoriaanse zang genoemd: „een wonderbare muziek". En een groot musicus, ik meen Beethoven, heeft eens gezegd: „Ik geef al mijn symphonieën voor één Praefatie."

Het Gregoriaans is schoon in zichzelf en als volkszang; maar is ook schoon in zijn eenvoud en daardoor biezonder geschikt voor volkszang. Het Gregoriaans is éénstemmig, zeer melodieus en ligt in het gehoor, zodat het gemakkelijk te leren is, tenminste de syllabische gezangen, minder de rijkere neumenzang als van de meeste Alleluya's.

2e. Het Gregoriaans is eenvoudig en schoon in zijn eenvoud. Oorspronkelijk is het werkelijk geschreven voor het volk, om door het volk, d.w.z. door alle in de kerk aanwezige gelovigen, te worden gezongen en wel zonder orgelbegeleiding.

Nog kort geleden hebben wij gehoord, hoe schoon het Gregoriaans klinkt zonder orgel en ik denk, dat velen uwer in bewondering hebben gestaan voor die wonderbare muziek, zo wonderschoon in haar eenvoud: het was bij de zeer plechtige en indrukwekkende uitvaart van den algemeen geëerden en veel betreurden Pater De Bruyn z.g., toen een koor van Paters de liturgische gezangen in de kerk en op het kerkhof zonder voorafgaande repetitie, ongeschoold, ongekunsteld in alle eenvoud, maar zeer treffend heeft uitgevoerd. Het was mooi ook zonder orgel, ja juist zonder orgel.

Als wij met de volkszang zo ver zijn, dat wij het orgel niet meer nodig hebben, moeten wij het bepaald ook eens zonder orgel proberen.

De invoering van polyphonische orgelbegeleiding heeft sommige musici ertoe gebracht ook het Gregoriaans meerstemmig te zetten en uit te voeren; ook waren er die het vrije rhythme van het Gregoriaans in vaste maat veranderden; maar van het eerste is men algemeen terug gekomen en het tweede heeft weinig bijval gevonden en meer smaad dan lof geoogst.

3e) Omtrent het kerkelijk karakter van het Gregoriaans zijn allen het eens; daarover valt niet te disputeren, noch te twijfelen.

Paus Pius X heeft het openlijk en duidelijk verklaard in zijn beroemd „Motu Proprio": „Het Gregoriaans is de eigenlijke en meest eigene kerkmuziek". In de Latijnse kerk werd het Gregoriaans als de officiële zang bij de eredienst aangenomen. Daarom heeft Zijne Heiligheid reeds in het eerste paar van zijn Pausschap op de 22e November, feest van de Heilige Caecilia, Patrones der kerkzang, de volgende decisie uitgeschreven voor de gehele Katholieke Kerk:

„Opdat de gelovigen meer werkelijk aan de liturgische plechtigheden kunnen deelnemen, moet het Gregoriaans weer aan het volk gebracht worden, voor zover het voor het volk bestemd is."

Wanneer wij dit jaar het feest van de H. Caecilia vieren, zal het 40 jaar geleden zijn, dat het Pauselijk bevel werd uitgevaardigd omtrent het verplicht meezingen van het volk bij de kerkelijke plechtigheden.

De gelovigen moeten de Gregoriaanse gezangen meezingen. Dit wil echter niet zeggen, dat altijd Gregoriaans moet worden gezongen.

b) Bij bepaalde gelegenheden mogen ook andere religieuze gezangen worden uitgevoerd, mits die kerkelijk zijn goedgekeurd; en ook bij deze gezangen mag het volk, waar het mogelijk is en goedschiks kan geschieden, meezingen. Ook dat behoort bij de kerkelijke volkszang.

Immers vóór de Gregoriaanse zang door Paus Gregorius I definitief was geregeld dus vóór het einde van de 6e eeuw en zelfs vóór het ontstaan van het Gregoriaans nam de volkszang op grondslag van de synagogale zang der Joden reeds een voorname plaats in bij de kerkelijke plechtigheden.

Kerkelijke volkszang is in zijn oorspronkelijke vorm even oud als de kerkelijke liturgie.

De Heilige Paulus spoorde reeds de gelovigen aan den Heer te loven in psalmen en lofzangen. In de Handelingen der Apostelen wordt meermalen melding gemaakt van de zang der gelovigen. Oude Christelijke schrijvers en zelfs de heidense schrijver Plinius de Jongere, spreken met lof over de kerkelijke volkszang. De twee beroemde Bisschoppen, de Heilige Ambrosius en de Heilige Augustinus, waren beiden krachtige ijveraars en propagandisten van de liturgische volkszang.

Hopen wij dan, dat in onze tijd en voor ons land de Mgr. Niewindt Vereniging een even sterke voorstandster en propagandiste worde van de kerkelijke volkszang, opdat deze ook onder ons en in al onze kerken ingang vinde en tot hoge bloei kome ter ere van God, tot heil van ons Katholieke volk in al zijn geledingen, tot godsdienstige en culturele opbloei van het ons dierbare Curaçao, tot verheffing van onze kerkelijke plechtigheden en tot uitbreiding van ons Heilig Geloof en Katholieke Godsdienst.

Kerkberichten.

Week van 21 Maart t/m 27 Maart.

In de ritus der Dominicanen:

Zo.: Tweede Zondag van de Vasten.
Wo.: Aartsengel Gabriël.

Feest van den H. Benedictus, Patriarch van het Westerse Monnikendom.

Wo.: Vasten (geoorloofd vlees te eten, doch slechts één volle maaltijd).
Do.: Boodschap des Engels aan de H. Maagd Maria.
Vr.: Vasten- en Onthoudingsdag (een volle maaltijd en geen vlees).
Za.: H. Joannes van Damascus, Kerkleraar.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.30 Lijdensmeditatie (P.) door Pater Antoninus Spekle O.P.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 6.— Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.40 Rozenhoedje, Miserere, Meditatie (P.), die gehouden wordt door Z.H.E. Mons. P. I. Verriet O.P.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.
Do.: 6.— Gezongen H. Mis.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler. O.P., tel. 2413.

Zondag:

5.— H. Mis.
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
19.— Kruisweg.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
6.30 Gezongen H. Mis.
17—18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P.).
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
19.— Lijdensmeditatie door Pastoor Julio Henriquez van San Willibrordo (P.).
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967, spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (Ned. en Eng.).
19.— Lijdensmeditatie (P.) door Pastoor Henricus Penninx O.P.

Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.
Ma.: 19.30 Lijdensmeditatie (N.) door Pater Michaël Möhlmann O.P.
Do.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Za.: 7.— Gezongen H. Mis.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.
Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:

5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Do.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Biechten: elke dag na H. Mis. Za. van 16 tot 18 uur.
Bovendien iedere dag na de H. Mis d.i. om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor H. Penninx O.P., geen telef., spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zondag.

Zondag:

6.— H. Mis (P); 8.30 Hoogmis; 17.— Lof.

Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.).
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GROT.
Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding voor de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34: spreekuren: alle weekdagen van 7.15—8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.

Iedere avond om 17.30 uur Rozenhoedje voor de vrede.

P. of N. achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden, resp. in de Papiamentse of Nederlandse taal gehouden worden.

EMMASTAD

NACHTDIENSTEN: Vr., 19 Maart:

Telegram Afdeling: Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 3.

Shipping & Supplies: Meinster, tel. 304, Louise de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Soffree, tel. 799, Hotel CPIM.

Dok Afdeling: De Klerk, tel. 431; Prins, tel. 330.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdienst, Zondag 21 Maart 1943 's morgens 9.30 uur. Voorganger Ds. C. Th. Steenstra.

Sportclub „Asiento": Voetbalprogramma as. Weekeinde: Zaterdag 20 Maart vriendschappelijke veteranenwedstrijd: Asiento — M.S.V. Terrein Rio Canario. Aanvang 16.30 uur. Scheidsrechter De Winter.

Zondag 21 Maart vriendschappelijke wedstrijd: Asiento — Willemstad; terrein Rio Canario; aanvang 16.30 uur; scheidsrechter Jansen.

„Surinamerskamp Suffisant": De Heer J. Scharbay heeft zich tijdelijk beschikbaar gesteld als oefenaar voor de afdeling Athletiek.

Op Zaterdag 20 Maart as. dansavond voor de Kampbewoners. Introduceren is beperkt door het Bestuur. De club zal schitterend versierd worden. Voor deze gelegenheid zal warm eten verkrijgbaar zijn. Muziek van den Heer Bakhuis (Curaçaose Band).

Zondagmiddag om 16.30 uur. Voetbalwedstrijd.